

Ústavní soud

Joštova 625/8
660 83 Brno

Sp. zn.: *(nepředchází)*

Stěžovatel:

Tomáš Pecina

Slezská 56
120 00 Praha 2
DS: whehjsc

Zastoupen:

JUDr. Petrem Kočím, PhD., advokátem
Opletalova 1535/4
110 00 Praha 1
DS: cp7kgk3

Účastník:

Krajský soud v Brně

Rooseveltova 648/16
601 95 Brno

Vedlejší účastník:

Nejvyšší soud ČR

Burešova 571/20
657 37 Brno

Ústavní stížnost

směřující proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 23. 2. 2012, č. j. 29 A 4/2011-129,

podaná podle ustanovení § 72 odst. 1 písm. a) zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu (dále jen „ZÚS“)

Elektronicky

Plná moc

Přílohy: dle textu; podle seznamu

I.

1. Pravomocným usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 23. 2. 2012, č. j. 29 A 4/2011-129 (dále jen **„napadené usnesení“**), byla odmítnuta žaloba, jíž se stěžovatel domáhal ochrany před nečinností vedlejšího účastníka, resp. jeho předsedkyně, ve věci stěžovatelovy žádosti o informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen **„InfZ“**).

2. Protože napadené usnesení odůvodnilo odmítavý výrok tím, že stěžovatel v předchozím řízení podle InfZ nevyčerpal všechny prostředky na ochranu před nečinností předsedkyně vedlejšího účastníka, které měl k dispozici, aniž by vzalo úvahu, že jím proponovaný prostředek, opakovaná stížnost podle ustanovení § 16a odst. 10 InfZ, je nepřijatelná, neboť neexistuje nadřízený orgán, který by byl příslušný k jejímu projednání, došlo tím k zásahu do stěžovatelova základního práva na přístup k soudu zakotveného v čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod (dále jen **„Listina“**).

3. V napadeném usnesení byl krajský soud vázán právním názorem vysloveným kasačním rozsudkem Nejvyššího správního soudu (tj. rozsudkem ze dne 25. 11. 2011, č. j. 7 Ans 5/2011-104). Tímto právním názorem se krajský soud řídil pouze částečně, protože vzniká stav nejistoty, zda proti napadenému usnesení je nebo není přípustná kasační stížnost, když rozsah, v němž krajský soud závazný právní názor Nejvyššího správního soudu nerespektoval, neměl na výrok usnesení vliv, nýbrž byl pouze jedním ze dvou kumulativních důvodů pro odmítnutí žaloby.

4. Za této situace stěžovatel podal proti napadenému usnesení kasační stížnost, avšak zároveň s tím, z důvodů opatrnosti, podává i ústavní stížnost pro případ, že by Nejvyšší správní soud posoudil jeho kasační stížnost jako nepřijatelnou, jak mu to umožňuje ustanovení § 104 odst. 3 písm. a) soudního řádu správního.

Důkaz: usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 23. 2. 2012, č. j. 29 A 4/2011-129 - v příloze
kasační stížnost ze dne 25. 3. 2012 - v příloze

II.

5. V projednávané věci je řešena situace, kdy si předsedkyně Nejvyššího soudu atrahovala pravomoc vyřídit stěžovatelovu žádost o informace [§ 16a odst. 1 písm. c) InfZ], avšak poskytla stěžovateli pouze část požadovaných informací, aniž by o zbytku vydala rozhodnutí o odmítnutí žádosti podle ustanovení § 15 InfZ.

6. Proti takovému postupu nadřízeného orgánu je zásadně přípustná stížnost (§ 16a odst. 10 InfZ). Nevyčerpání této stížnosti obecné soudy stěžovateli kladou za vinu a faktem, že tuto stížnost nepodal, podkládají rozhodnutí o odmítnutí jeho správní žaloby.

7. Krajský soud, stejně jako Nejvyšší správní soud, který tento právní názor v kasačním rozsudku formuloval, však přehlédl skutečnost, že neexistuje žádný nadřízený orgán, který by stížnost podle § 16a odst. 10 InfZ mohl projednat: předsedkyni Nejvyššího soudu není v řízení podle InfZ nikdo nadřízen. Pokud by stěžovatel stížnost podle § 16a odst. 10 InfZ podal, muselo by řízení o ní být zastaveno.

8. Stěžovatel na tento fakt krajský soud svým podáním ze dne 3. 1. 2012 výslovně upozornil. Ten jeho argument sice v napadeném usnesení rekapituloval, avšak nijak se s ním nevypořádal a rozhodl s odkazem na závazný právní názor Nejvyššího správního soudu o odmítnutí žaloby.

9. Za této situace je stěžovateli upírán přístup k soudu, když obecné soudy podmiňují možnost podat žalobu vyčerpáním evidentně nepřipustného opravného prostředku. Takový postup nemůže obstát jako ústavně konformní a je na místě, aby v případě, že Nejvyšší správní soud odmítne stěžovatelovu opakovanou kasační stížnost jako nepřipustnou, zrušil napadené usnesení svým náleznem Ústavní soud.

III.

10. Napadené usnesení bylo zmocněnci stěžovatele doručeno dne 23. 3. 2012, tato ústavní stížnost je proto podávána ve lhůtě 60 dnů ve smyslu ustanovení § 72 odst. 3 ZÚS.

IV.

11. Z výše uvedených důvodů stěžovatel navrhuje, aby Ústavní soud po projednání jeho ústavní stížnosti vydal tento

nález:

1. Usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 23. 2. 2012, č. j. 29 A 4/2011-129, bylo porušeno stěžovatelovo právo na přístup k soudu ve smyslu ustanovení čl. 36 Listiny základních práv a svobod.

2. Toto usnesení se proto zrušuje.

V Praze dne 25. března 2012

Tomáš Pecina

Seznam příloh:

1. plná moc
2. usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 23. 2. 2012, č. j. 29 A 4/2011-129
3. kasační stížnost ze dne 25. 3. 2012